

РУМЕН ЧЕНКОВ
ДНЕС... СЪМ ЕСЕННО
ПОСЪРНАЛ

chitanka.info

*Отново есенни са улиците. Тъжни.
За лятото тъгуват. Като мен.
Слънцето усмихва се, но лъже —
така ще бъде всеки следващ ден.*

*Докато листите от клоните се ронят
а свраките, крещейки, ги броят.
Докато тръните безсмислено се гонят,
и вихрите в комините пицят.*

*Снегът докато покриви облича
във тежката си, влажна белота:
навярно някой много го обича,
но не и аз. Ще чакам пролетта.*

*И лятото ще чакам да се върне,
запазил спомена за слънце, топлина.
А днес... съм есенно посърнал
И ме покрива есенна слана.*

12.10.2006 г.

Добрич

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.